

ли и за която казвате, че не искате да се занимавате съ нея, разбрали ли сте отдѣ иде тя и наждѣ отива?

Често сегашнитѣ християни плачатъ за Христа, че прѣди 2,000 години страдалъ много. Че Христосъ страдалъ прѣди 2,000 години, Той е забравилъ твѣ свои страдания, даже и не ги помѣнава, но Христосъ като гледа съврѣменното човѣчество, въ душата Му се заражда една тѣга, че тѣзи хора, които сѣ живѣли вече 2.000 години слѣдъ Него, не сѣ възползували отъ Неговата опитностъ, и не могатъ още да вървятъ, тѣй както трѣбва, Една тѣга се вижда по лицето на Христа, малко замислено е, не е така весело. Въ онова предание отъ Сенкевича, какво се разправя за Христа и за апостолъ Петра? Апостолъ Петъръ бѣгалъ отъ Римъ. Христосъ като го срѣща, запита го: „Кждѣ отивашъ, Петре?“ Петъръ му отговорилъ: „Господи, отивамъ нѣкъждѣ навънъ да проповѣдвамъ“. Христосъ му казва: „Тогава азъ ще отида въ Римъ втори пѣтъ да се разпна“. Петъръ веднага се досѣти и каза: „Господи нѣма защо ти да се връщашъ, азъ ще се върна назадъ“. Колцина отъ васъ, като Петра, бѣгате отъ Римъ! Ами че вашиятъ мъжъ е Римъ, и вие бѣгате отъ него, като казвате: не искамъ този мъжъ, не искамъ неговитѣ идеи, той е толкова доленъ, толкозъ гаденъ, той е непоправимъ. Възмущава се тя. Бѣга тя отъ Римъ, но Христосъ я срѣща и я пита: „Кждѣ отивашъ, жено“ — Отивамъ да търся своето щастие. Казва ѝ Христосъ: „Азъ ще отида при твоя мъжъ“. Велики герои изисква днесъ свѣтътъ, и мъже и жени! Герои, не страхливци изи-